Trendinä kestävä yrittäjyys

31.12.2018

Kestävä yrittäjyys oli aiheena Toledossa marraskuussa pidetyssä RENT (Research in Entrepreneurship and Small Business) -konferenssissa. Tilaisuuden pääpuhujana ollut **Alberto Aragón-Corre** käsitteli esityksessään yritystoiminnan kestävyyden kehittymistä neljän eri vaiheen avulla. Hänen mukaansa ensimmäinen vaihe on ympäristötehokas lähestymistapa, jonka yritykset ovat ottaneet hyvin käyttöön. Tässä vaiheessa etsitään keinoja säästää esimerkiksi vettä ja materiaalia, mikä vähentää myös kustannuksia. Tämä on helppo ja kannattava tapa, joten se on myös suosittu. Kuitenkaan tämä vaihe ei hänen mukaansa vielä riitä.

Toinen kehitysvaihe on ympäristöjärjestelmän käyttöönotto yrityksissä. Tämä on kokonaisvaltainen, suunniteltu ja dokumetoitu tapa huomioida kestävyyttä. Tästä esimerkkinä voidaan mainita EMAS (the Eco-Management and Audit Scheme) -sertifioidut yritykset. Tämä EMAS-sertifionti on vielä erittäin harvinaista Euroopassa, sillä yritysten näkökulmasta järjestelmä koetaan usein työlääksi.

Kolmas vaihe on luontoystävälliset (green products) tuotteet. Luontoystävällisten tuotteiden markkinat kasvavat nopeasti, mutta kuitenkin tutkimusten mukaan vain pieni osa kuluttajista on halukkaita maksamaan näistä tuotteista enempää. Myös luontoystävällisiin tuotteisiin liittyy useita kysymyksiä, onko esimerkiksi ulkomailta tuodun luomutuotteen ostaminen ympäristöystävällisempi valinta kuin lähialueella tavanomaisesti tuotetun tuotteen?

Neljäs vaihe hänen mukaansa on kestävän vision mahdollisuus (sustainable vision opportunity). Tässä yritykset harjoittavat kannattavaa liiketoimintaa ratkaisemalla ympäristöön ja sosiaalisiin kysymyksiin liittyviä haasteita. Tässä apuna toimivat digitalisaation tuomat mahdollisuudet.

Kestävää yrittäjyyttä käsiteltiin konferenssissa monista eri näkökulmista. Huomioitavaa on, että tutkijat määrittelivät kestävän yrittäjyyden monella eri tavoin. Kestävän yrittäjyyden määritelmä näyttää olevan vielä vakiintumaton ja tällä hetkellä trendi, jossa yritykset ja eri organisaiot haluavat olla mukana ainakin jollain osa-alueella.

Teksti:

Margit Närvä, SeAMK Ruoka
Leena Rantamäki-Lahtinen, Helsingin yliopisto